

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 54414-05-18 אלמקייס נ' בשיר ואח'

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 1

בפני כב' השופט יוסף סוהיל – סגן נשיא

מרדכי אלמקייס

מבקש

נגד

1. חסן בשיר
2. חוסיין אברהים בשיר
3. נאיף מחמוד בשיר
4. אחמד בשיר

משיבים

5. רשות מקרקעי ישראל

משיבה פורמלית

1
2

החלטה

3

4

רקע, הבקשה

5

1. ענייננו בבקשה למתן צו מניעה זמני האוסר על המשיבים להסיג גבול שטחי המרעה אשר

6

הוקצו למבקש, ע"י רשות מקרקעי ישראל, על פי הסכם רעיה מיום 10/5/2017.

7

הבקשה מתייחסת לרשימה ארוכה של חלקות מקרקעין, כמפורט בסעיף א. לפתיח הבקשה.

8

9

2. בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגשה ע"י המבקש תביעה נגד המשיבים, למתן צו מניעה קבוע,

10

ותביעה כספית על סך 510,000 ₪.

11

12

3. נטען בבקשה, כי היא מוגשת בעקבות החלטת בית משפט זה מיום 17/5/2018, שניתנה בתיק

13

18-04-27326, לפיה הורה בית המשפט למשיבים אחרים, לשחרר עדר הבקר של המשיב 1

14

כאן, בעוד המשיב מס' 1 כבר הביע רצונו שעם שחרור עדר הבקר ישוב ויסיג גבולות המקרקעין

15

בהם מחזיק המבקש.

16

17

4. נטען בבקשה, כי המשיב מס' 1 הוא הבעלים, לטענתו, של עדר הבקר המונה כ- 150 ראשי

18

בקר; המשיב מס' 2 הינו אחיו של המשיב מס' 1; המשיב מס' 3 הינו בן דודם של המשיבים 1

19

ו-2; המשיב מס' 4 הינו קרוב משפחה מקרבה ראשונה של שאר המשיבים, ומסייע בשמם

20

ועבורם בטיפול בעדר הבקר. גם המשיבים 2 ו-3 טוענים לבעלות בעדר הבקר.

21

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 54414-05-18 אלמקייס נ' בשיר ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
5. אקדים ואומר, כי רק המשיבים 1 ו-2, וכן והמשיבה הפורמלית מס' 5, אשר תמכה בבקשה המבקש, בחרו להגיב לבקשה.
המשיב מס' 3, אף שהתייצב לדיון במעמד הצדדים ב- 11/6/2018 בעצמו, בחר שלא להגיב לבקשה; ואילו המשיב מס' 4 לא התייצב לדיון כלל.
לאור האמור, הדיון להלן יתייחס בעיקר לטענות המשיבים 1 ו-2 (להלן: "המשיבים").
6. כעולה מהדיונים שהתנהלו במסגרת בקשת המשיב 1 לסעד זמני, בתיק 27326-04-18, המשיב מס' 1 הצהיר על כוונתו לשוב ולרעות את עדר הבקר תוך הסגת גבולות שטחי המרעה של אלמקייס. משכך, דין טענת המשיבים, כי הבקשה מוגשת בטרם עת, להידחות.
הסעד המבוקש – צו מניעה, כשמו כן הוא, למנוע מעשה עתידי צפוי; ואכן, הסגת הגבול צפויה, לכאורה, והדברים אושרו מפיו של המשיב מס' 1.
כבר נפסק: כדי למנוע את שקרוב לוודאי כי יקרה, ניתן לקבל צו מניעה אף בטרם אירע הנזק (ראה ע"א 407/54 בית משותף ג' פתח תקוה בע"מ נגד אברהם ו- משה למפרט, פ"ד י(2) 1104; פ"ע כד 197; ע"א 49/69 רבקה קונשטוק ו- מרדכי בנטל נגד שותפות בתי קולנוע, בית הפועלים "חוץ", ו- 4 אח', פ"ד כד(1) 492).
כך נקבע בע"א 407/54 הנ"ל, עמ' 1104:
- "...עצם רעיון המניעה המונח ביסוד תרופת צו-המניעה – **בין צו לא תעשה ובין צו עשה** – מחייב במקרה מתאים את מתן הצו לא רק לשם מניעת המשך הנזק שכבר התחיל אלא את מניעתו עוד בטרם התחיל..."
7. טענתו של המשיב מס' 1 (בסעיף 8 לתגובתו), כי הינו עושה שימוש כדין במקרקעין, וכי מעולם לא ניתן נגדו פסק דין המורה לו לפנות את המקרקעין, לאו טענה היא.
אי-מתן פסק דין של פינוי, אין משמעו מתן זכות להחזיק באותם מקרקעין.
8. המשיבים טענו עוד, כי מלכתחילה הוצאת עדר הבקר משטחי המרעה נשוא הבקשה הייתה שלא כדין, מאחר ולטענתם לא היה מדובר בפלישה טריה, ומשכך אין להיעתר לבקשה.
אין בידי לקבל טענה זו. מבלי לקבוע מסמרות בשאלה אם תפיסת עדר הבקר וסילוקו משטחי המרעה נעשתה כדין אם לאו, עתה ומשעדר הבקר כבר אינו שוהה בשטחי המרעה, יש לבחון את זכויות בעלי הדין אלה מול אלה, ולו לכאורה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 54414-05-18 אלמקייס נ' בשיר ואח'

תיק חיצוני:

9. הונחה דעתי, על פי ראיות מהימנות לכאורה, הלא הוא ההסכם בין המבקש למשיבה מס' 5, כי המבקש מחזיק כדין בשטחי המרעה נשוא הבקשה. משכך, עובר הנטל אל שכמי המשיבים להוכיח כי להם זכות כדין להיכנס לאותם מקרקעין. כך מורה הוראת סעיף 30 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. דא עקא, לא הובאה ע"י המשיבים ולו בדל ראיה כי כניסתם לשטחי המרעה אינה שלא כדין.
10. לא מצאתי בטיעוני המשיבים, לא בכתב, ולא בעל פה, טענה כלשהי כי למבקש אין הרשאה לרעה ולהחזקה בשטחי המרעה שהוקצו לו ע"י רמ"י (המשיבה הפורמלית). עיקר טענות המשיבים מופנה להתנהלות המינהל כלפי המשיבים, ואפלייתם לרעה, בכך שלא הוקצו להם שטחי מרעה.
11. גם בבחינת מאזן הנוחות, לא מצאתי כי הוא נוטה, ולו במעט, לטובת המשיבים, במיוחד לנוכח זכותו, לכאורה, של המבקש להחזיק באותם מקרקעין, כפי שעולה מהחוזה שהוצג, ומעמדת המשיבה 5. יקשה מאוד לומר, כי מאזן הנוחות נוטה לטובת מסיג הגבול, כאשר ממול עומד האינטרס של הזכאי להחזיק באותם מקרקעין כדין.
12. לאור המקובץ לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי **דין הבקשה להתקבל**, באופן שיאסר על המשיבים, ו/או מי מטעמם להסיג גבולות המקרקעין המפורטים בפתיח הבקשה, בדרך של הכנסת עדרי הבקר לתוך המקרקעין, או בדרך אחרת. ואלה הם המקרקעין, כמפורט בפתיח הבקשה:
- גוש 15100 חלקה 16 (בחלק); גוש 15109 חלקה 32; גוש 15393 חלקות 1 (בחלק), 2 (בחלק); גוש 15394 חלקות 1, 4, 5 (בחלק); גוש 15446 חלקות 1, 2 (בחלק); גוש 15467 חלקות 2, 25 (בחלק); גוש 15470 חלקות 85, 86, 91 (בחלק); גוש 15471 חלקה 57 (בחלק); גוש 15473 חלקה 42 (בחלק); גוש 15476 חלקה 23 (בחלק); גוש 15477 חלקות 7, 8, 11, 18 (בחלק); גוש 15719 חלקות 21, 22 (בחלק); גוש 22566 חלקה 22 (בחלק); גוש 23271 חלקות 2, 6, 13 (בחלק), 19.
- בנסיבות, אינני עושה צו להוצאות.
- ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ח, 13 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 54414-05-18 אלמקייס נ' בשיר ואח'

תיק חיצוני:

יוסף סוהיל, סגן נשיא